Anul al 61-lea
8 Pagini

EXEMPLARUL 10 LEI
Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.664/936

Nr. 186 Sâmbătă 8 Iulie 1944
8 Pagini

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ABONAMENTE
UNIVERSUL PROVINCIA: Lei 700 pe 3 luni, Lei 1300 pe 6 luni, Lei 2500 pe 12 luni
CAPITALA: Lei 800 3 luni, Lei 1490 6 luni, Lei 2600 12 luni
AUTORITĂȚI Lei 3500 pe an

UNIVERSUL

ABONAMENTE
U. LITERAR 6 luni 450 lei, 12 luni 800 lei
U. COPIILOR 6 l. 460 lei-12 l. 900, RADIO U. 6 l. 600 lei-12 l. 1000, Z. ȘTIINȚELOR 6 l. 600-12 l. 1000 lei. VESELIA 6 l. 450-12 l. 800 lei. TR. SUFLET 6 l. 320-12 l. 600 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10; SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

DRAGOSTEA DE CAPITALĂ

O înțelegem foarte bine. Bucureștii oferă multe atracții. Intâi, bine înțeles, pe bucureșteni. Apoi... Dar ne-ar trebui prea mult spațiu ca să enumerăm aci toate atracțiile pe care le oferă draga noastră Capitală. Suntem deaceea convinși că numai acest sentiment al bucureștenilor pentru orașul i-a determinat să prefere riscurile bombardamentelor de zi și de noapte, decât o îndepărtare prea îndelungată. Nu vorbim desigur de acei pe cari îi reține în Capitală obligațiile profesionale, nici de acei ale căror mijloace materiale nu le-au îngăduit o despărțire prea îndelungată de familiile lor.

Mulți dintre aceștia ar fi poate mai prudenți și ar preferi poate să-și pună la adăpost familiile, decât să-și satisfacă plăcerile pe care le oferă viața bucureșteană. Dar n'au ce face.

Ne gândim însă la cei cu îndestulătoare mijloace financiare pentru deplasare, la acei pe care nicio ocupație nu îi reține aci, la toată acea populație feminină sau de primă tinerețe care umple sălile de cinematograf, la acei oameni mai în vârstă cari, cu economia aperitivelor sau a cheltuelii din cafenele și berării, unde își petrec timpul liber de care dispun din belșug, ar putea acoperi cheltuelile unei deplasări și ne gândim mai ales la numeroșii copii pe cari îi găsești în adăposturi, chinuiți, nedormiți, respirând un aer viciat.

Pentru ce stau toți aceștia în București din moment ce o cheltuială suplimentară, provocată de o deplasare, nu le-ar pricinui niciun dezechilibru financiar? E adevărat la țară lipsesc cinematografele, lipsesc berăriile, restaurantele și cafenelele, lipsește viața mondenă, lipsesc cancanurile, zvonurile, bârfelile și multe alte asemenea atracții pe care le oferă viața orașului mare. Dar câte alte atracții nu sunt la țară, dacă vrei și știi să le cauți și să le găsești! Atracții cari te fac să prețuești viața socială, cari te duc la descoperiri morale instructive și cari, dacă ți le apropii, îți dau satisfacția înălțătoare a îndeplinirii unei datorii.

Am arătat și în alte articole care sunt aceste atracții pe care le oferă viața la țară și cari, pentru un om înțelept, depășesc cu mult neajunsurile și lipsurile vieții materiale în mediul rural, așa că nu mai revenim asupra lor. Obiectul rândurilor de față este de a stărui asupra primejdiei pe care o preiztă congestionarea Capitalei în vremurile acestea.

Atâtea alte inconveniente pe care de obicei le prezintă aglomerațiile exagerate, agravează primejdia bombardamentelor.

Deaceea recomandăm cu stăruință tuturor acelora pe cari nimic nu-i reține în Capitală, tuturor acelora cari au mijloace financiare suficiente pentru a se evacua, să renunțe la plăcerile și facilitățile vieții de oraș și, alegându-și un alt loc de reședință temporară, să înlesnească celor ce rămân din obligații serioase în fața primejdiei, o mai ușoară adăpostire și apărare a vieții lor. Și mai ales recomandăm cu stăruință evacuarea copiilor, a acestor ființe nevinovate și atât de prețioase pentru continuitatea și sănătatea neamului.

AMINTIRI MEMORANDISTE

de ZENOVIE PĂCLIȘANU

Profesorul Eugen Hulea din Alba Iulia publică în numărul ultim al revistei Transilvania amintirile lui Rubin Patiția din timpul Memorandului. In timpurea mea, care, vai, se pierde tot mai mult în ceața depărtării, l-am cunoscut și eu în casa lui încărătoare, cu ziduri groase, din Alba Iulia, pe autorul acestor amintiri, un moț, atunci septuagenar, cu cărunta mustață, stufoasă și sbârlită, dârz și aspru ca cremenea munților în cari și-a petrecut copilăria. Trăia, pe vremea, când l-am cunoscut eu, retras și încruntat și străin de societatea, care i se părea că prea evită riscul și este prea pornită spre compromisuri.

Amintirile pe care le-a lăsat din timpul Memorandului sunt, ca și firea autorului, bolovănoase, aspre și tăioase. Rubin Patiția — numele Rubin, pe care-l poartă și fiul său, i l-a dat preotul satului fiindcă este un nume care nu putea fi maghiarizat — nu face literatură și n'a avut niciodată ambiții literare deși scrisese și tipărise la bătrânețe o mică monografie despre patria sa restrânsă, Țara Moților și astfel în povestirea faptelor, la care a participat viu și activ, fiind unul din membrii comitetului partidului național și unul din osândiți, nu cruță pe nimeni și nimic. Aprecierile dânsului privitoare la unii din fruntașii români ai vremii sunt surprinzătoare și ele vor fi, sigur, verificate pe temeiul și al altor documente din această sbuciumată epocă, plină de mult avânt, de mari iluzii și de mari decepții binefăcătoare. Căci asupra ei nu s'a spus încă ultimul cuvânt deși s'a împlinit la 25 Iai o jumătate de veac dela pronunțarea faimoasei sentințe care a aruncat în temnițele din Vaț și Seghedin întregul comitet al partidului național de peste munți.

Gazetele vremii, gazetele de dincolo și de dincoace, cuprind, sigur, un bogat material informativ, precum material extrem de prețios cuprind și rapoartele și ordinele secrete ale autorităților statului, pe care le-am utilizat într'un studiu tipărit înainte cu treisprezece ani. Atâta însă nu ajunge. Acțiunea memorandistă, cea mai mare acțiune politică a Românilor ardeleni de la 1848 încoace, s'a pus la cale prin discuții discrete între fruntașii vremii și în întâlniri amicale, fără procese verbale și fără comunicate la ziare. De aceea cel mai valoros material informativ se găsește în corespondența contemporanilor inițiați în toate tainele ei și în amintirile lor. Această corespondență și aceste amintiri lipsesc însă până azi.

Mă gândesc în primul rând la corespondența doctorului Ion Rațiu, atâta câtă a putut fi salvată și în notițele zilnice ale lui din temnița din Seghedin, din care o copie se găsește în posesiunea subsemnatului apoi la corespondența lui Gheorghe Pop de Băsești, pe care fiica dânsului, distinsa și inimoasa româncă, Elena Hossu Longin a dăruit-o bibliotecii universității române din Cluj, la

(Continuare in pag. 2-a)

BĂTĂLIA PENTRU ORAȘUL CAEN

Berlin, 6 (Rador). — Marele atac întreprins de Marți dimineața pe ambele părți ale șoselei Bayeux-Caen constitue cea de a treia încercare pe care o face generalul Montgomery de a cuceri orașul Caen, folosind în acest scop un număr excepțional de mare de forțe.

După ce, imediat după începerea invaziei a dat greș un fel de lovitură întreprinsă de parașutiști și unități rapide, generalul Montgomery a întreprins câteva zile mai târziu un atac împotriva orașului dinspre nord, acționând cu forțe din armata a 2-a engleză. In lupte extrem de înverșunate, ce a durat mai multe zile, forțele germane au respins toate încercările de străpungere ale englezilor și au creiat astfel premizele necesare pentru reducerea sistematică a capului de pod britanic depe malul estic al râului Orne.

Cel de al doilea atac l-a dat comandantul englez săptămâna trecută din zona Tilly și folosind aproximativ cinci divizii de infanterie și tancuri, a reușit o pătrundere lată și adâncă de câte patru kilometri. Sub focul concentric al bateriilor grele germane și a numeroase aruncătoare de grenade au dat greș însă toate încercările din zilele următoare de a lărgi această pătrundere în direcția est, către Caen.

Montgomery și-a grupat apoi armele sale grele cu câtiva kilometri mai spre nord și întreprinde de Marți cea de a treia încercare de a cuceri Caenul.

Cu acest prilej, forțele sale au reușit să cucerească satul Carpiquet, aflat într'o vâlcea. Incercările sale însă de a înainta mai departe de aci cu forțe blindate masive, au fost făcute să dea greș, de către grupurile blindate germane.

De Miercuri dimineața luptele dela Carpiquet sunt în plină desfășurare.

Vă lupte se dau deasemenea și în zona de invazie a primei armate nordamericane și anume în regiunea dela sud de Carentan până în câmpiile mlăștinoase dela Georges precum și în sectorul imediat la vest, între această zonă mlăștinoasă și coasta de vest a peninsulei normande.

După ce nordamericanii au desfășurat încă din ziua anterioară o activitate de recunoaștere vie, sprijinită de un puternic tir de artilerie, ei au pornit Marți, aducând mereu forțe noi, la un atac deosebit de puternic ce a durat în tot cursul zilei, fără ca să fi reușit să răstoarne formațiile de apărare germane.

SITUAȚIA IN APELE DIN APROPIEREA COASTEI INVAZIEI

Berlin, 6 (Rador). — *Cu privire la situația de pe mare din apele din apropierea coastei invaziei, Joi la ora 3 dimineața, se dau următoarele amănunte:*

In golful Senei, situația nu s'a schimbat mult. O flotă de debarcare se află în estuarul râului Orne, având intenția, după câte se pare, de a aduce ajutoare pe frontul inamic din sectorul Caen.

Și în cursul nopții trecute erau anunțate vasul de linie COURBET, trei crucișetoare și mai multe grupuri de distrugătoare.

Flotila de transport a fost întrucâtva întărită. Ea este protejată de ceață artificială și de baloane captive.

După miezul nopții, a început o vie activitate aeriană. Mai multe formații de bombardiere au făcut o incursiune și s'au lovit de o puternică acțiune defensivă din partea artileriei antiaeriene și a avioanelor de vânătoare de noate. Numai în răstimp de o jumătate de oră într'un singur punct s'a înregistrat doborîrea a patru avioane.

Forțele noastre navale au fost angajate într'o luptă continuă cu avioane inamice de bombardament și vânătoare, care au atacat folosindu-se de lumina lunei. O canonieră a doborît un avion inamic de bombardament-vânătoare.

Pierderi proprii nu sunt semnalate.

LUPTELE DE PE FRONTUL DE RĂSĂRIT

Berlin, 6 (Rador). — **O știre a Biroului Internațional de Informații, retransmisă de agenția D. N. B., anunță depe frontul de răsărit:**

In sectorul central al frontului de răsărit, presiunea bolșevicilor a continuat cu aceeaș violență în deosebi în regiunile Baranovici și Molodețno.

In timp ce ruinele dela Molodețno au fost pierdute printr'o luptă înverșunată, atacurile sprijinite de care de luptă au putut fi fracționate la răsărit de Baranovici. Mai multe încercări sovietice de a înainta în direcția Vilna au dat greș. Flancurile în adâncime ale aripei germane dela nord au obținut Miercuri un deplin succes defensiv după o luptă crâncenă în sectorul dela sud-est de Dunaburg, în apropiere de Drizisna și la nord de Polotk.

ORAȘUL KOWEL EVACUAT DE TRUPELE GERMANE

Berlin, 6 (Rador). — *După cum se află din cercurile militare ale Reichului, orașul Kowel, situat pe frontul de est, a fost evacuat de trupele germane, în cadrul măsurilor tactice, fără ca inamicul să-și dea seama despre această mișcare.*

GARA KRICEV BOMBARDATA DE AVIAȚIA GERMANA

Berlin, 6 (Rador). — **Aviația operativă germană depe frontul din răsărit a dat un puternic atac împotriva gării Kricev.**

Avioane germane de luptă în mare număr au aruncat bombe explosive și incendiare deasupra gării Kricev, care actualmente este înțesată de mari cantități de material rulant.

După dările de seamă ale aviatorilor germani, care au luat parte la raid, rezultatele dobândite sunt foarte bune.

LUPTE GRELE LA POLOȚC

Berlin, 6 (Rador). — **Lupte grele s'au dat Marți adânc în flancul sudic al pozițiilor-zăvor dela Polotc.**

Printr'un atac dat de grenadieri germani au putut fi cucerite câteva capete de pod importante, fiind menținute, cu pierderi sângeroase pentru inamic, împotriva unor puternice atacuri bolșevice ce au fost date din spre sud în direcția generală nord și nord-est.

Și în poziția-cheie dela Polotc, ce se desfășoară către vest, nord-vest și nord, s'au prăbușit numeroase și înverșunate atacuri sovietice.

Cu toate că bolșevicii și-au extins frontul de atac și către flancul de est al pozițiilor dela Polotc, ei nu au reușit să câștige teren. Incercările lor de a face, de aci, să se prăbușească pozițiile germane de pe aripa de nord a frontului răsăritean, au dat din nou greș cu pierderi grele pentru inamic.

Ziarele sovietice cer Statelor Unite să declare război Finlandei

Stockholm, 6 (Rador). — *Corespondentul agenției „D. N. B." transmite:*

După cum anunță „Afton Tidningen" din Moscova, ziarele sovietice cer acum Statelor Unite, — ca ultimă consecință a ruperii relațiilor diplomatice cu Finlanda — să-i declare război.

Nu este deloc suficient — declară ziarele sovietice — ca nord-americanii să declare Finlanda ca fiind teritoriu inamic și să întrerupă relațiile comerciale cu ea; Statele Unite trebue să pornească „cu arma în mână" împotriva Finlandei.

ATITUDINEA FINLANDEI

Caracterul decisiv al luptelor ce se desfășoară de câtva timp pe toate fronturile, atrage în mod firesc atenția asupra faptelor de arme, cele politice și diplomatice prezentând, pentru moment și aparent, mai puțină însemnătate. Totuși, o examinare mai profundă a situației internaționale, pe frontul militar și pe cel politic, arată că multe din evenimentele politice diplomatice din ultimul timp au avut o influență determinantă asupra celor militare. Ori cât de vie este activitatea pe fronturi, diplomația trebue s'o urmeze foarte de aproape și, de multe ori, ea este aceea care pregătește condițiile optime în care urmează să se desfășoare anumite fapte de arme.

Citâm ca exemplu recent acțiunea diplomatică și politică al cărei rezultat a fost acordul militar germano-finlandez și hotărîrea Finlandei de a continua războiul.

In jurul Finlandei s'a desfășurat de câteva luni o intensă acțiune diplomatică bilaterală. Deși beligeranți, timp îndelungat activitatea militară încetase de fapt pe frontul finlandez. Această pasivitate a creat desigur o atmosferă prielnică unei încercări diplomatice pentru o apropiere sovieto-finlandeză, mai ales că între Germania și Finlanda nu exista nici un acord militar special care s'o împiedice de a încheia o pace separată.

Situația de beligerantă a Finlandei era specială: ea ducea războiul ei fără nici un fel de servitute contractuală față de ceilalți parteneri ai războiului contra Sovietelor. Așa se și explică faptul că guvernul finlandez a putut angaja negocierile cunoscute, autorizând pe d. Paasikivi să ia contact la Stockholm cu d-na Kolontai, aducând în fața parlamentului condițiile puse de Sovete, continuând apoi conversațiile la Moscova și cerând chiar, la un moment dat, intervenția amicală a Statelor Unite, cu care întreținea cele mai bune relațiuni, pentru înlesnirea acestor negocieri. La lumina zilei deci, Finlanda a putut duce aceste negocieri fără a contraveni nici unui angajament restrictiv anterior. După cum se știe însă, aceste negocieri n'au dus la nici un rezultat. Parlamentul finlandez și guvernul din Helsinki au socotit inacceptabile condițiile impuse de Soviete iar diplomația aliată n'a putut reuși să obțină o modificare a lor. Dimpotrivă atât Londra cât și Washington le-au considerat ca generoase și deci acceptabile.

Acțiunea diplomației aliate, cu tot sprijinul simpatiei afirmate de Suedia Finlandei și cu toată atmosfera internă de atunci, mai mult sau mai puțin prielnică unei înțelegeri, n'a reușit și rezultatul negativ la care s'a ajuns a pus, în mod fatal, Finlanda în fața unei noui situații și politice și militare.

Neputând obține cedarea Finlandei pe cale diplomatică, Moscova a luat hotărîrea unei violente ofensive împotriva teritoriului finlandez. Liniștea relativă de pe frontul finlandez a încetat și trupele sovietice, cu mult superioare atât din punct de vedere numeric cât și din punct de vedere technic, au pornit la atac împotriva celor finlandeze. Se cunoaște evoluția faptelor de arme, care, după cum se știe, a fost defavorabilă, în faza ei inițială, Finlandei. Mica și eroica țară dela nord a fost pusă iarăși în fața unei noui situații de fapt. Căderea Viborgului a fost un sunet de alarmă: Finlanda trebuia să ia o hotărîre definitivă. Și astfel, de unde în faza anterioară

(Continuare in pag. 2-a)

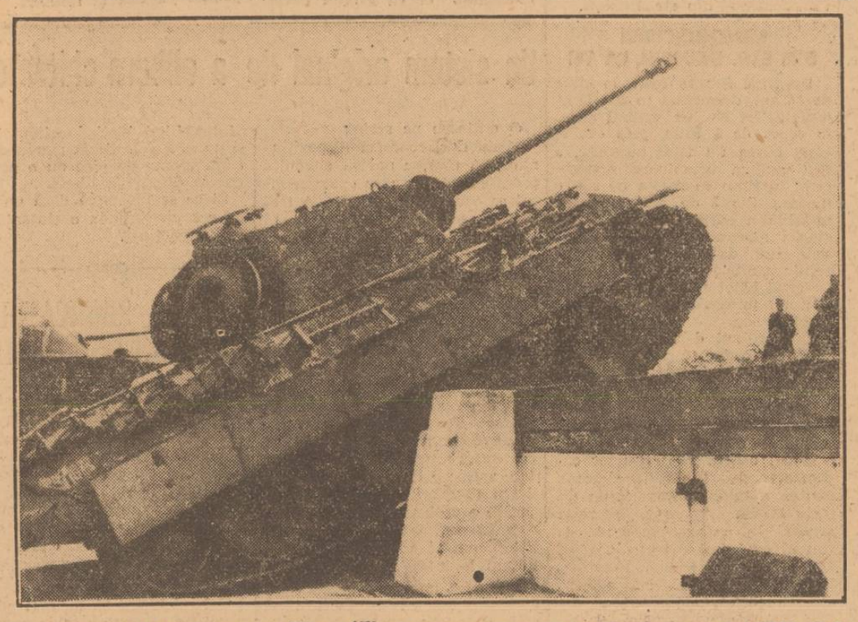

„Panthera", noul tanc german utilizat în mare măsura pe frontul invaziei (PK. Ob.)

COMANDAMENTUL DE CĂPETENIE AL ARMATEI

COMUNICAT

ASUPRA OPERAȚIUNILOR DIN ZIUA DE 6 IULIE 1944

Pe Nistrul inferior, în Basarabia de mijloc și pe frontul Moldovei nici o acțiune de luptă deosebită.

CITARE PE NAȚIUNE

Copila Maria Popa, în vârstă de 11 ani, din comuna Răsboieni, județul Iași, a fost rănită pe câmpul de luptă, în timp ce, din proprie inițiativă, căra apă pentru soldați.

Internată în spital, copila a murit în urma rănii primite, și a fost înmormântată în cimitirul eroilor din Vaslui.

Pentru bravura și patriotismul de care a dat dovadă la o vârstă atât de fragedă, copila Maria Popa se citează „post mortem" ca exemplu pe Națiune.

ANTONESCU
Mareșal al României
și
Conducătorul Statului

A început seceratul grâului.

Pentru a apăra recolta de eventuale incendii, provocate de atacuri aeriene, plugarii trebue să așeze snopii în glugi sau căi mici, și să are cu plugul de îndată printre ele. Este interzis să se strângă snopii în căi mari, care pot fi aprinse ușor prin bombe incendiare, sau plăci ori sârme cu fosfor.

ISTORIA CU LUMINILE ȘI UMBRELE EI

de GABRIEL ȚEPELEA

Un confrate stabilește, într'un săptămânal bucureștean, un interesant raport deficitar al politicii din cauza istoriei. D-sa susține adică teza că în raporturile dintre popoare este urmat prea adesea spiritul istoric, cu amintirea trecutului de ciocniri și neînțelegeri și prea de puține ori spiritul politic, care însemnează o chemare la realitățile prezentului. Spiritul istoric fecundează și reînvie neînțelegerile vechi dintre popoare, pe când spiritul politic ar însemna atenuarea neînțelegerilor, confruntarea la rece a intereselor naționale a popoarelor.

Nu este pentru prima dată când istoriei i se aduc asemenea acuzații. Și vina este a istoricismului minor, împănat de descrieri și sentimente, de personalisme, care caută un succes efemer în lumea prezentului.

Anticii nu s'au gândit niciodată să acorde istoriei titlul de știință. Pentru Aristotel, istoria nu este decât în stadiul de prestiință, e o descriere de fapte concrete căreia îi lipsește unitatea ideală, independentă de concret. Istoria poate pregăti calea spre știință, ea este o descriere, o înșiruire de fapte fără o existență autonomă.

Istoria a fost pusă întotdeauna în slujba unui sentiment sau al unei idei; a fost alcătuită dintr'un punct de vedere. Teologii căutau să demonstreze prin faptele istorice voința lui Dumnezeu; moraliștii, biruința Binelui; socialiștii, lupta de clasă; naționaliștii, lupta pentru independență.

Pe când toți oamenii de știință din America, Anglia, Franța, Germania, de ex., sunt de acord asupra unor legi fizice, ca legea gravitații de exemplu, altfel este înfățișată istoria Jeannei d'Arc în Franța și altfel este înfățișată în Anglia. Istoria a cedat sentimentelor și resentimentelor și de-aici înverșunarea de glasuri ce se ridică împotriva ei ca știință.

Henri Massis într'o carte recentă (Les idées restent) precizează:

„Istoria nu este și nu poate fi o știință, pentrucă ea nu cuprinde decât fapte individuale și contingente. Prin însuși acest fapt, caracterul științific este strein atât de natura ei cât și de posibilitățile ce le are. Istoricul, pentru a opera o alegere între faptele pe cari le cunoaște, trebuie să recurgă la o judecată de valoare care nu-și are principiile și punctul de sprijin în istorie însăși. Fie că vrea, fie că nu, istoricul trebuie să recurgă la ajutorul altor discipline. Or, nu poate exista o știință decât dacă ea are principii proprii cu cari să-i studieze obiectul. **Istoria nu are această existență autonomă.** Faptele omenești nu cer intervenția unui mare număr de cunoștințe împrumutate altor discipline numai pentru a fi bine studiate și apreciate, ci și pentru a fi stabilite ca **fapte** în sine.

Cu toate rezervele oamenilor de gândire, istoria ocupă un loc de seamă printre disciplinele educative. Istoria oferă elevului și cetățeanului din toată lumea fapte subiective cari îi altercază propria judecată.

Rousseau, în principiile educației negative, refuza pentru elevul său orice idee, care este transmisă de alții și la care nu ajunge însuși discipolul prin mijloacele proprii, prin judecata proprie. Istoria cu subiectivismul său infuzează stări sufletești și sentimente, de cari numai oamenii de personalitate, aleșii, se pot desbăra mai târziu. In acest sens da, istoria reînvie fantome, cari sugrumă orientarea realistă a prezentului dintre popoare.

Europa, cu pluritatea ei de state naționale, prezintă în acest sens un aspect unic. Aproape toate statele au avut de purtat între ele războaie, au avut ciocniri.

Dacă se face apel mai mult la spiritul istoric decât la spiritul politic este evident că în momentele de răscruce vor fi readuse pe scena actualității umbre-

(Continuare in pag. 2-a)

D. CHURCHILL DESPRE EFECTELE BOMBELOR SBURĂTOARE

Amsterdam, 6 (Rador). — *Corespondentul agenției „D. N. B." transmite:*

După cum anunță Serviciul britanic de informațiuni, d. Churchill a spus în declarația sa cu privire la „atacurile bombelor sburătoare împotriva Angliei" că guvernul a avut dreptate să nu dea deocamdată prea mare amploare știrilor privitoare la bombele zburătoare. A sosit însă timpul unor declarații mai ample, deși mai rămâne „încă un vast teren" în afara dezbaterilor.

Primul ministru britanic a arătat apoi cum englezii au încercat să obțină informații cu privire la această armă germană și la folosirea ei. In același timp, ministrul de interne a dat dispoziții pentru întărirea adăposturilor din orașe.

D. Churchill a arătat mai departe cum s'a căutat prin formații de avioane de bombardament să se lovească locurile cari, după părerea englezilor, au fost centre de încercare pentru noile arme germane. Aceste atacuri — a spus d-sa — au fost deosebit de costisitoare din cauza marilor distanțe ce trebuiau parcurse, dar ele au trebuit totuși să fie făcute.

Primul ministru britanic a pretins apoi că dacă nu ar fi fost atacurile teroriste engleze și nordamericane împotriva Franței și Germaniei, bombardarea Londrei ar fi început „probabil" cu șase luni mai devreme. Numărul bombelor sburătoare ce vin zilnic „dinspre Franța" în Anglia, au fost evaluate de d-sa la „aproximativ 100—150".

D. Churchill a fost de părere ca pierderile să nu fie ascunse întrucât această luptă ar putea fi o chestiune de lungă durată". Un mare procent al pierderilor îl dă Londra. Copiii, în măsura în care părinții au dorit acest lucru, au fost scoși din zona periculoasă.

Primul ministru britanic a subliniat în mod stăruitor că măsurile ce trebue luate în Anglia în legătură cu această armă, trebue să fie cuprinse în planurile mai vaste ale operațiunilor militare, întrucât luptele din Normandia și atacurile împotriva obiectivelor din Germania nu trebue să fie stânjenite.

❖

Berlin, 6 (Rador).—**La Wilhelmstrasse, declarația de Joi a d-lui Churchill în Camera Comunelor este socotită drept o confirmare a gravității și amploarei efectului noui arme germane. drept o confirmare a neliniștii deosebite ce a pus stăpânire pe populația engleză, și în sfârșit drept o confirmare a criticilor ce s'au ridicat împotriva guvernului britanic, ce a fost nevoit să dea socoteală cu privire la tratarea acestei probleme.**